

У она не тако (пра)давна времена – када су *нови српски политички мислиоци* живели срећно и имали

[стари сајт](#)

– сасвим неопрезно споменух

[CMS](#)

. Шеф рече "Преведи", и тако је кренуло наше *губљење у преводу*

Заправо, није кренуло баш одмах – извесно време се идеја крчкала код Шефа, а онда смо се бацили у потрагу за CMS-џијом: избор паде на мог саборца у ранијим *пројектима*, у програмерству нареченог Сашу. Изгледало је да ће Саша лако узети новац за *оно што ради диљем сајбер спејса*

, а претворило га је у кандидата за свеца, а нас остале у потенцијалне великомученике.

Кратак преглед (полу)распаданя: Прво је требало прећи на [Linux](#) – човек би помислио "ништа лакше" (клик тамо, клик 'вамо); но испоставило се да је неко (у виду запосленог код нашег Провајдера) помислио да би ваљало да загаси нашу

Windows

презентацију, ваљда да

не једе

простор

Очито је тај био задужен да ради а не и да мисли – да би се видела наша нова страница на Линуксу ваљало је да први пут прођемо кроз

топлог зеца

у виду "пропагирања

[DNS-](#)

[ова](#)

"

(што би била стара несрпска реч за стање када се упаре наша адреса написана словима

Муке по сајту или Изгубљени у преводу (међу DNS-овима)

Пише: Александар Лазих
четвртак, 30 октобар 2008 19:06

и наша

[IP
адреса](#)

написана бројевима); укратко речено, Шеф не би био на рубу нервног слома да је Провајдер сачекао с гашењем старе док не

заживи

нова презентација. Кад смо изгладили то

шта ће нам Линукс

,
кренусмо да радимо, а Саша да програмира; узгред, да закомпликујемо ствари, узесмо и адресе

RS &
ORG

.
RS

– што је изгледало као одличан потез. У међувремену је кренула да нам се јавља грешка Internal server error

, коју смо (без)успешно решавали освежавањем прегледача (browser

-a); међутим, када кренусмо да добијамо грешку да није могуће приступати бази података, схватисмо да се ситуација усложила и да прераста

интерне оквире

. Зови Провајдера, чекај на линији, дајте ми ову/ону подршку (док их нисмо све научили по имену!), "види стварно не ради", сад ћемо ми то рестартујемо, као проради... "Је л' сад да ради?" "Вероватно хоће..." А шта ћемо да радимо (тј. ко ће да рестартује) кад провајдерци оду у петак увече кући, а враћају се тек у понедељак ујутро, све немајући двадесетчетворочасовну подршку?

Поринуће: Убеђени да су ствари ипак сређене, сајт *пуштамо у погон* – мало се ослањајући на искуство, а мало и на *неће ваљда опет да пада...*

Но, судбина је клета, сервер неумољив, база често недоступна – зови Провајдера, чекај на линији, тражи по имену раба администраторског, "пази, стварно пало – сад ћемо да рестартујемо...". И то тако (није) радило све док нам нису пред очима заиграла *ситна слова*

из Уговора који (ни)смо потписали већ је неко од нас некад негде кликнуо да се с тим слаже – доживесмо да нам се у земљи Србији цитира

[fair use](#)

! Кажу – наш сајт

једе

процесор, и што је падао наш сервер/база/штагод ни по мука: изгледа да је кренуо да *обаљује*

и друге сајтове! Налог привремено суспендован, а очајног Шефа зову и питају да ли је НСПМ трајно нестао... Није вам код оптимизован, кажу провајдерци, ево сад ћемо да вам

Муке по сајту или Изгубљени у преводу (међу DNS-овима)

Пише: Александар Лазић
четвртак, 30 октобар 2008 19:06

дамо сервер само за вас, скупље је тек неких десетак пута – али има да ради и дајемо вам бесплатно месец дана пробе/форе; кад су нас блокирали једно трећи пут, *привремено*, схватисмо да је то понуда коју не можемо да одбијемо!

Пропагирање, део други: Прелазак на нови сервер значи и нове IP адресе, у преводу треба око 24 часа да рачунари (не питајте ме који)

преломе у мозгу

и укажу на нашу нову презентацију; ми, обучени од прошли пут, знамо да не сме да се брише стара презентација не би ли мучени посетиоци макар нешто неосвежено могли да виде. Но, (не)знање нам поквари чињеница да нам је налог мало дуже него привремено блокиран – Провајдер нам је љубазно укључио апликацију која блокира рад кад кренемо да

једемо

процесор. Добро, некако наместимо да се види макар стари сајт, уместо адресе новог урадисмо навигацију директно на нову

IP

адресу (

<http://76.74.181.158/>

), но сад се умеша и

одличан пословни потез

у виду куповине

RS

адреса: прво се видеела

org.rs,

па се није видеела ниједна скоро читаву вечност, па је прорадила мало

org.yu

мало

.rs

, онда је .

rs

нетрагом нестала, а фантастична на почетку

org.rs

оправила се тек када је Саша нешто добрано чачкао на серверу а обојица обарали рекорд у

[ping](#)

-овању... И пређосмо некако на нов сервер, ради брзо & лудо – ако није добар код презентације, добар је сервер: међутим, у зло доба паде и нов сервер! Глува поноћ, недеља на понедељак, Саша и ја гледамо у сличице које се црвене и кажу failed

... После једно 12 сати рада и неколико сати телефонирања Провајдеру, Саша успева да воздигне нешто што подсећа на нови сајт; понедељак је, а на њему Инфо каже "жао нам је што нисте могли у (прошли) уторак да приступите сајту".

Муке по сајту или Изгубљени у преводу (међу DNS-овима)

Пише: Александар Лазић
четвртак, 30 октобар 2008 19:06

На све то, Шефу (и редакцијској нејачи) више се и даље свиђа стари сајт, а ја се све чешће присећам оног библијског "Маловерни, зашто посумња?". Наиме, ако сте у стању да приступите сајту и прочитате ове редове – то је сигуран знак да је број оних који *верују* нов сајт премашио оне друге!